

Ο Άγιος Ρηγίνος είναι ο πολιούχος της Σκοπέλου και ο πρώτος επίσκοπος

[/ Ιερές Μονές](#)

Το Μοναστήρι του Αγίου Ρηγίνου βρίσκεται 2 χλμ βορειοδυτικά της πόλης της Σκοπέλου. Η Μονή κτίσθηκε πάνω στα ερείπια βυζαντινού ναού σύμφωνα με επιγραφή το 1728. Στην αυλή του μοναστηριού υπάρχει ο τάφος του Αγίου Ρηγίνου.

Ο Άγιος Ρηγίνος είναι ο πολιούχος της Σκοπέλου και ο πρώτος επίσκοπος. Στο παλιό γεφυράκι όπου υπάρχει το εικονοστάσι του, αποκεφαλίστηκε ο μάρτυρας Ρηγίνος το 362μ.Χ. γιατί δεν άλλαξε την πίστη του. Οι Σκοπελίτες τον γιορτάζουν με λαμπρότητα κάθε χρόνο στις 25 Φεβρουαρίου.

Σήμερα η Μονή Ανήκει στον Δήμο Σκοπέλου και κατά τους καλοκαιρινούς μήνες είναι ανοιχτή όλη μέρα για όλους τους πιστούς που θέλουν να προσκυνήσουν.

Βρίσκεται σε μικρή απόσταση από τη Χώρα Σκοπέλου, στο νοτιοδυτικό τμήμα του νησιού. Η Μονή αυτή του 1728, είναι πλέον ακατοίκητη, αλλά ο Ιερός Ναός συγκεντρώνει πλήθος κόσμου στις 25 Φεβρουαρίου, ημέρα της εορτής του Αγίου Ρηγίνου, προστάτη και πολιούχου αγίου του νησιού. Εδώ βρίσκεται και ο τάφος του Επισκόπου Σκοπέλου Ρηγίνου, που μαρτύρησε το 362 μ.Χ

Ο Άγιος Ρηγίνος γεννήθηκε στην Λεβαδιά της Βοιωτίας στις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. από ευσεβείς και ενάρετους γονείς, οι οποίοι τον βοήθησαν να λάβει την θύραθεν παιδεία αλλά και την ορθόδοξη αγωγή. Η αγάπη του για τον Κύριο και η πνευματική του πρόοδος τον μεταμόρφωσαν σε σκεύος εκλογής και σε ναό της Αγίας Τριάδας.

Ο Άγιος έζησε την εποχή που βασίλευσαν οι δύο υιοί του Μεγάλου Κωνσταντίνου, ο μεν Κωνσταντίνος στην Κωνσταντινούπολη (Ανατολή), ο δε Κώνστας στη Ρώμη (Δύση). Και οι δύο διάδοχοι του Μεγάλου Κωνσταντίνου είχαν ανατραφεί με τις αρχές της χριστιανικής πίστεως, αλλά ο μεν Κωνσταντίνος συνειδητά είχε αποδεχθεί τις αρχές του Αρειανισμού, ο δε Κώνστας παρέμεινε πιστός στις δογματικές αποφάσεις της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. Και οι δύο είχαν ως κοινά χαρακτηριστικά της θρησκευτικής τους πολιτικής, αφ' ενός με την καταπολέμηση της εθνικής θρησκείας, αφ' ετέρου δε την υπεράσπιση της ενότητας της

Εκκλησίας.

Η εκκλησιαστική τους πολιτική είχε ως συνέπεια όχι μόνο την συντήρηση, αλλά και την διεύρυνση της εκκλησιαστικής διασπάσεως μεταξύ των οπαδών και των αντιπάλων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. Οι συνεχείς παρεμβάσεις, αυθαίρετες ή μη, στα εκκλησιαστικά πράγματα υπήρξαν πηγή εντάσεως στις αρειανικές έριδες του 4ου αιώνας μ.Χ.

Έτσι ο Άγιος απεστάλη στη νήσο Σκόπελο από τον θείο του Αχίλλειο (πολιούχο της πόλεως της Λαρίσης), για να ενισχύσει τους εξορίστους που βρίσκονταν εκεί και να τους στερεώσει στην ορθόδοξη πίστη.

Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες του Συναξαριστή του Αγίου Αχιλλείου, ο Άγιος Ρηγίνος παρακολούθησε τις εργασίες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου το 325 μ.Χ. μαζί με τον Άγιο Αχίλλειο. Όμως, μολονότι καταδικάστηκε ομόφωνα από τους Αγίους Πατέρες η αίρεση του Αρειανισμού, οι οπαδοί του Αρείου δεν εξέλιπαν και συνέχιζαν να διαδίδουν τις αιρετικές κακοδοξίες τους. Επικράτησε εκ νέου μεγάλη αναταραχή στους κόλπους της Εκκλησίας, κρίση και κατά συνέπεια χωρισμός σε δύο παρατάξεις, κάτι που ανησύχησε ιδιαίτερα τους δύο αυτοκράτορες Κωνσταντίο και Κώνστα. Τελικά οι δύο αυτοκράτορες συμφώνησαν να συγκληθεί μια νέα Σύνοδος στη Σαρδική (Σόφια). Πράγματι η Σύνοδος συγκλήθηκε το 343 μ.Χ. Έλαβε μέρος και ο Άγιος Ρηγίνος, ο οποίος ανασκεύασε όλες τις αιρέσεις με τον λόγο και την τόλμη της γνώμης του.

Μετά την λήξη της Συνόδου ο Άγιος Ρηγίνος επέστρεψε στη Σκόπελο. Αλλά και πάλι η Εκκλησία του Χριστού εκλυδωνίσθηκε και ταραχθηκε από τον αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως Ιουλιανό τον Παραβάτη (361 - 363 μ.Χ.), ο οποίος θέλησε να επαναφέρει την θρησκεία των αρχαίων Ελλήνων.

Στη διάρκεια των διωγμών που διέταξε ο βασιλέας, έφθασε στην Σκόπελο ο Έπαρχος της Ελλάδος και των Σποράδων. Αμέσως κάλεσε τον ποιμενάρχη της Σκοπέλου και του υπέδειξε να αλλάξει πίστη και να ασπασθεί την ειδωλολατρία. Όμως ο Άγιος περιφρόνησε την υπόδειξή του και ενέμεινε με πνευματική ανδρεία και σταθερότητα στην πατρώα ευσέβεια. Στις 25 Φεβρουαρίου του 362 μ.Χ. οδηγήθηκε για τελευταία φορά ενώπιον του Επάρχου. Στις προτροπές του να αρνηθεί τον Χριστό, ο Άγιος δεν έδωσε καμία απάντηση. Έτσι οδηγήθηκε στο στάδιο της νήσου, όπου υπέστη και άλλα φρικτά βασανιστήρια, και ακολούθως στη θέση «Παλαιό γεφύρι», όπου αποκόπηκε από τον δήμιο η τίμια κεφαλή του. Τη νύχτα οι Χριστιανοί παρέλαβαν το τίμιο σκήνωμα του Αγίου και το ενταφίασαν μέσα στο δάσος του υπερκείμενου λόφου, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα ο τάφος του.